ZÁKLADY VÝROBNYCH TECHNOLÓGIÍ I. Klasifikácia a pretvorenie materiálu

Odporučená literatúra

BAČA, J., BÍLIK, J. *Technológia tvárnenia*. Bratislava : STU Bratislava, 2000. ISBN 80-227-1339-2.

BAČA, J., BÍLIK, J., TITTEL, V. *Technológia tvárnenia*. Bratislava : STU Bratislava, 2010. ISBN 978-80- 227-3242-0.

BENKO, B., MÄSIAR, H., KOTRAS, P. *Technológia tvárnenia, zlievania a zvárania. Návody na cvičenia.* Bratislava : STU Bratislava, 1991. 171 s. ISBN 80-227-0340-0.

BÍLIK, J. et al. *Technológia tvárnenia. Návody na cvičenia.* Bratislava : STU Bratislava, 2004. 171 s. ISBN 80-227-2099-2.

BLAŠČÍK, F. et al. *Technológia tvárnenia, zlievarenstva a zvárania.* Bratislava: Alfa Bratislava,1988.

ČABELKA, J. et al. Mechanická technológia. Bratislava: SAV Bratislava, 1967.

DVOŘÁK, M., GAJDOŠ, F. a NOVOTNÝ, K. Technologie tváření: plošné a objemové tváření. Vyd. 5., V Akademickém nakladatelství CERM 3. vyd. Brno: CERM, 2013. ISBN 978-80-214-4747-9.

FOREJT, M., PÍŠKA M., Teorie obrábění, tváření a nástroje. Brno : VUT Brno, 2006. ISBN 80-214-2374-9.

Odporučená literatúra

HRIVŇÁK, A., EVIN, E., SPIŠÁK, E. *Technológia plošného tvárnenia.* Bratislava : Alfa Bratislava, 1990. 264 s. ISBN 80-05-00439-7.

HRIVŇÁK, A., PODOLSKÝ, M., DOMAZETOVIČ, V. *Teória tvárnenia a nástroje.* Bratislava : Alfa Bratislava, 1992. 344 s. ISBN 80-05-01032-X.

KALPAKJIAN, S. *Manufacturing Engineering and Technology*. Massachusetts: PE-USR, 2006. 895 pp. ISBN 0-13-148965-8.

KOSTKA, P. *Metal forming*. Bratislava : SjF STU Bratislava, 2002. 117 p. ISBN 80-227-1801-7 LETKO, I. et al. Priemyselné technológie. Žilina: ZUSI, 2002.

LIPA, Z. et al. Priemyselné technológie a výrobné zariadenia. Bratislava : STU Bratislava, 2003. 324 s. ISBN 80-227-1907-2.

ŠUGÁR, P., ŠUGÁROVÁ, J. Výrobné technológie – zlievanie, zváranie, tvárnenie. Zvolen : TU Zvolen, 2009. 291 s. ISBN 978-80-89090-587.

THEIS, H. E. *Handbook of metalforming processes [online]*. New York: Marcel Dekker, 1999 ISBN 08-247-9317-X.

VASILKO, K., BOKUČAVA, G. Výrobné technológie. Prešov: FVT, 2001.

Technológia tvárnenia – charakteristika

Tvárnenie je technológia spracovania kovových a nekovových materiálov, pri ktorej sa využíva **pretvorenie materiálu bez porušenia jeho celistvosti.**

V tomto procese pôsobíme vonkajšími silami na východiskový materiál, a tým meníme jeho *tvar, rozmery* a *fyzikálno-mechanické vlastnosti* tak, aby spĺňal výkresom predpísané parametre.

Tieto zmeny sa realizujú prostredníctvom mechanizmov plastickej deformácie bez porušenia súdržnosti materiálu.

Schopnosť materiálu plasticky sa deformovať bez porušenia súdržnosti nazývame *tvárniteľnosť* alebo *plasticita*.

Technológia tvárnenia – charakteristika

TVÁRNITEĽNOSŤ – schopnosť materiálu plasticky sa deformovať bez porušenia súdržnosti materiálu *v konkrétnych technologických podmienkach*.

PLASTICITA (TVÁRNOSŤ) – veľkosť plastického pretvorenia materiálu do jeho porušenia *v ideálnych technologických podmienkach*.

PRETVORENIE – trvalá zmena tvaru materiálu / polotovaru dosiahnutá procesom tvárnenia. Je to *miera zmeny tvaru materiálu / polotovaru pred a po deformácii*.

Je to *kvantitatívne vyjadrenie plasticity* v technologických podmienkach (zo základných a napodobňujúcich skúšok).

Technológia tvárnenia – charakteristika

PRIRODZENÝ DEFORMAČNÝ ODPOR (σ_p) – je skutočné normálové napätie bez pasívnych odporov, potrebné na realizáciu plastického pretvorenia v materiáli pri jednoosovom zaťažení. Je to odpor materiálu proti pretvoreniu v *v ideálnych technologických podmienkach*.

DEFORMAČNÝ ODPOR (σ_d) – je to odpor materiálu proti pretvoreniu v skutočných (technologických) podmienkach. Je to prirodzený deformačný odpor zväčšený o vplyv trenia, či rýchlosti tvárnenia alebo stavu napätosti.

ZÁKLADY VÝROBNYCH TECHNOLÓGIÍ I. Pretvorenie materiálu

Pretvorenie materiálu

Pretvorenie materiálu sa vyjadruje, ako:

- \rightarrow absolútna zmena (Δ)
- \rightarrow pomerné pretvorenie (ε)
- \rightarrow skutočné pretvorenie (φ)

Pretvorenie materiálu

Predĺženie (ťahanie)

$$\Delta l = l - l_0 \ (mm)$$

$$\varepsilon_{l} = \frac{l - l_{0}}{l_{0}} = \frac{\Delta l}{l_{0}} \quad (-)$$

$$\varepsilon_{l} = \frac{l - l_{0}}{l_{0}} = \frac{\Delta l}{l_{0}} \quad (\%)$$

$$\varphi_l = \ln \frac{l}{l_0} \quad (-)$$

Pretvorenie materiálu

Stláčanie (ubíjanie)

$$\Delta h = h_0 - h \ (mm)$$

$$\varepsilon_h = \frac{h_0 - h}{h_0} = \frac{\Delta h}{h_0} \quad (-)$$

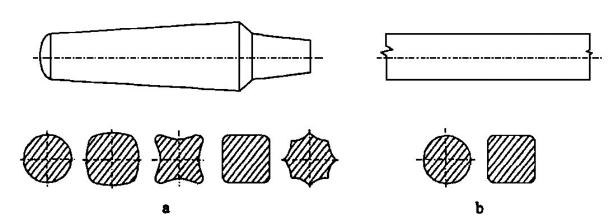
$$\varepsilon_h = \frac{h_0 - h}{h_0} = \frac{\Delta h}{h_0} \quad (\%)$$

$$\varphi_h = \ln \frac{h}{h_0} \quad (-)$$

ZÁKLADY VÝROBNYCH TECHNOLÓGIÍ I. Polotovary

Na určenie optimálneho technologického postupu tvárnenia je potrebné použiť aj východiskový materiál (polotovar) s vhodným tvarom, pretože od toho závisí kvalita budúceho výtvarku, ale aj ekonomické ukazovatele výroby. V praxi sa používajú tieto druhy východiskového materiálu:

- **ingoty** sú to odliatky s hmotnosťou 0,1 až 300 t s prierezom štvorhranným, obdĺžnikovým, kruhovým a mnohouholníkovým.
- predvalky.
- vývalky,
- predkovky.

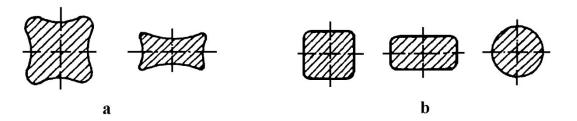

Tvary a prierezy ingotov

a – ingoty odlievané do kokily, b – ingoty odlievané kontinuálnym liatím

Na určenie optimálneho technologického postupu tvárnenia je potrebné použiť aj východiskový materiál (polotovar) s vhodným tvarom, pretože od toho závisí kvalita budúceho výtvarku, ale aj ekonomické ukazovatele výroby. V praxi sa používajú tieto druhy východiskového materiálu:

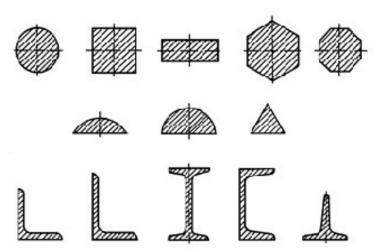
- ingoty,
- predvalky sú vyrobené z ingotov valcovaním za tepla. Vyrábajú sa zo všetkých tried ocelí a charakteristické sú tým, že po celej dĺžke majú konštantný prierez.
- vývalky,
- predkovky.

Základné tvary predvalkov a – prierezy blokov, b – prierezy sochorov

Na určenie optimálneho technologického postupu tvárnenia je potrebné použiť aj východiskový materiál (polotovar) s vhodným tvarom, pretože od toho závisí kvalita budúceho výtvarku, ale aj ekonomické ukazovatele výroby. V praxi sa používajú tieto druhy východiskového materiálu:

- ingoty,
- predvalky,
- **vývalky** používajú sa ako polotovary pri výrobe výtvarkov voľným alebo zápustkovým kovaním, pretláčaním a pod. Patria sem: tyče, široká a pásková oceľ, drôty a plechy.
- predkovky.

Prierezy vývalkov – tyčí

Na určenie optimálneho technologického postupu tvárnenia je potrebné použiť aj východiskový materiál (polotovar) s vhodným tvarom, pretože od toho závisí kvalita budúceho výtvarku, ale aj ekonomické ukazovatele výroby. V praxi sa používajú tieto druhy východiskového materiálu:

- ingoty,
- predvalky,
- vývalky,
- predkovky sú polovýrobky vyrobené z vývalkov, ktoré majú približne tvar finálnych výrobkov. Vyrábajú sa voľným kovaním, zápustkovým kovaním a valcovaním na kovacích valcoch.

V praxi sa používajú predovšetkým rôzne typy **vývalkov**, a to:

- tyče sa vyrábajú s kruhovým, štvorcovým, obdĺžnikovým a profilovým prierezom a pod.,
- široká oceľ dodáva sa v hrúbkach 5 až 60 mm a šírkach 160 až 900 mm,
- pásková oceľ má prierez po celej dĺžke konštantný a má tvar splošteného obdĺžnika.
 Dodáva sa vo zvitkoch alebo pruhoch s bočnými stenami, vytvorenými voľným šírením alebo orezaním s rozmermi hrúbky 1 až 5 mm a šírky 20 až 500 mm,
- drôty vyrábajú sa s prierezom kruhovým s priemerom od 5,5 do 25 mm, polkruhovým, štvorcovým a šesťhranným prierezom,
- plechy sú vyrábané valcovaním za tepla aj studena. Rozdeľujú sa na plechy tenké s hrúbkou do 3 mm a hrubé s hrúbkou nad 3 mm. Dodávajú sa v tvare tabúľ, zvitkov a pásov so šírkou do 1 800 až 3 000 mm.

ZÁKLADY VÝROBNYCH TECHNOLÓGIÍ I. Klasifikácia tvárnenia

- 1. podľa teploty tvárnenia
- 2. podľa tepelného efektu
- 3. podľa *charakteru pretvorenia*
- 4. podľa **zaťaženia**
- 5. podľa stupňa dosiahnutej deformácie
- 6. podľa tvárneného materiálu

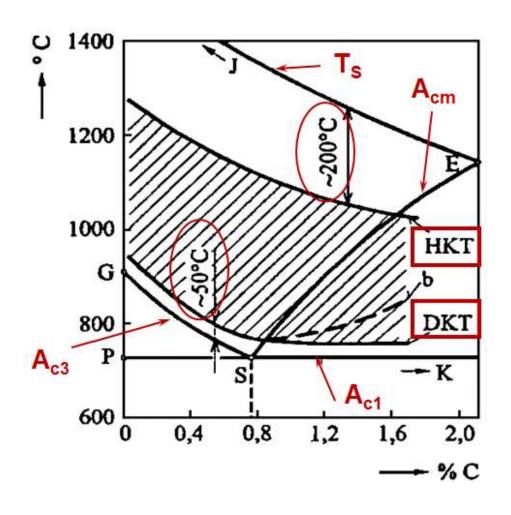
- Podľa teploty tvárnenia procesy delíme na:
- a) Tvárnenie za studena
- b) Tvárnenie za tepla
- c) Tvárnenie za poloohrevu

Teplota rekryštalizácie

$$T_{rek} = (0,35 \ až \ 0,4).T_{tav}$$

- 1. Podľa *teploty tvárnenia* procesy delíme na:
- a) Tvárnenie za studena proces tvárnenia sa realizuje pri teplotách nižších ako teplota rekryštalizácie Trek ($T_{tv} < 0.35T_{tav}$) ($T_{tv} < 0.1T_{tav}$). Materiál sa počas tvárnenia, spevňuje t. j. vyčerpáva sa jeho plasticita / tvárniteľnosť.
- b) Tvárnenie za tepla proces tvárnenia sa realizuje pri teplotách vyšších ako teplota rekryštalizácie Trek ($T_{tv} > 0.7T_{tav}$). Výhodou tvárnenia za tepla je, že je lepšia plastickosť materiálu (u väčšiny kovov a ich zliatin) a pretvárny odpor je menší ako pri tvárnení za studena.
- c) Tvárnenie za poloohrevu proces tvárnenia sa realizuje pri teplotách spodnej hranice dolnej kovacej teploty, aby sa zabránilo nepriaznivému vzniku okovín ($T_{tv} = (0,4 \text{ až } 0,7)T_{tav}$).

Ohrev materiálu

$$HKT = T_S - (200a\check{z}300) (^{\circ}C)$$
$$DKT = T_{Ac3} (T_{Ac1}) + (20a\check{z}50) (^{\circ}C)$$

Pásma kovacích teplôt

ocele (700 až 1 300) °C, zliatiny Cu (650 až 1 000) °C, zliatiny Al (350 až 500) °C, zliatiny Ti (830 až 1 060) °C)

- 2. Podľa **tepelného efektu**, teda podľa množstva vyvinutého tepla, ktoré sa spotrebuje na zvýšenie teploty tvárneného kovu, rozdeľujeme tvárniace procesy na:
- a) Tvárniace procesy izotermické tieto procesy sú charakteristické tým, že všetko teplo, vyvinuté pri tvárnení, sa odvádza do okolia, takže teplota tvárnených materiálov sa nemení. Vzniká vtedy, keď vonkajšie pole je stacionárne, deformácia je vratná alebo nevratná, ale dostatočne pomalá vzhľadom na odovzdávanie tepla.
- b) Tvárniace procesy adiabatické sú charakteristické tým, že všetko teplo, vyvinuté pri tvárnení, ostáva v tvárnených materiáloch a spotrebuje sa na zvýšenie ich teploty.
- c) Tvárniace procesy polytropické sú charakteristické tým, že časť tepla, ktoré sa vyvinulo pri tvárnení, sa odvádza do okolia a časť ostáva v tvárnených materiáloch a spotrebuje sa na zvýšenie ich teploty. Je to charakteristické napr. pri vysokorýchlostnom tvárnení, kde sa premení na teplo veľké množstvo energie a iba nepatrná časť sa odvedie do okolia.

- 3. Podľa *charakteru pretvorenia*, tvárniace procesy rozdeľujeme na:
- a) Plošné tvárnenie
- ohýbanie
- ťahanie
- kovotlačenie
- strihanie

b) Objemové tvárnenie

- voľné kovanie
- zápustkové kovanie
- valcovanie

- ubíjanie (nabíjanie)
- pretláčanie
- razenie
- kalibrovanie
- ťahanie (objemové)
- rotačné kovanie
- radiálne lisovanie

- 4. Podľa **zaťaženia** (použitého tvárniaceho stroja) tvárniace procesy rozdeľujeme na:
- Tvárnenie statické (tlakové),
- Tvárnenie dynamické (rázové),
- Tvárnenie spojité,
- Nespojité tvárnenie.

- 5. Podľa **stupňa dosiahnutej deformácie**
 - (pomer medzi voľným povrchom tvárneného materiálu a povrchom, ktorý je v styku s tvárniacim nástrojom), možno technologické tvárniace procesy rozdeliť do troch skupín:
- a) voľný povrch tvárneného materiálu je väčší ako je povrch, ktorý je v styku s nástrojom (napr. voľné kovanie),
- voľný povrch tvárneného materiálu je približne rovnako veľký ako povrch, ktorý je v styku s nástrojom (napr. kovanie v tvarových kovadlách, v otvorených zápustkách),
- voľný povrch tvárneného materiálu je menší ako povrch, ktorý je v styku s nástrojom (napr. kovanie v uzatvorených zápustkách, pretláčanie)

Pre všeobecnú klasifikáciu technologických tvárniacich procesov *rozhodujúcim* kritériom je aký veľký môže byť stupeň deformácie pri určitej teplote a rýchlosti deformácie bez vzniku trhlín na povrchu tvárneného tělesa.

- 6. Podľa *tvárneného materiálu*, tvárniace procesy rozdeľujeme na:
- Tvárnenie kovových materiálov,
- Tvarovania *plastov*,
- Tvarovania kompozitných materiálov,
- Tvarovania gumy, papiera, kože (hlavne pre proces strihania).

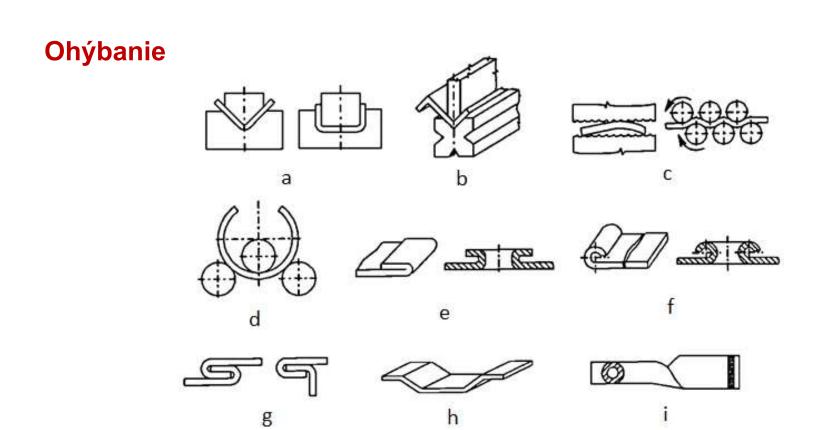
- 3. Podľa *charakteru pretvorenia*, tvárniace procesy rozdeľujeme na:
- a) Plošné tvárnenie
- ohýbanie
- ťahanie
- kovotlačenie
- strihanie

- b) Objemové tvárnenie
- voľné kovanie
- zápustkové kovanie
- valcovanie

- ubíjanie (nabíjanie)
- pretláčanie
- razenie
- kalibrovanie
- ťahanie (objemové)
- rotačné kovanie
- radiálne lisovanie

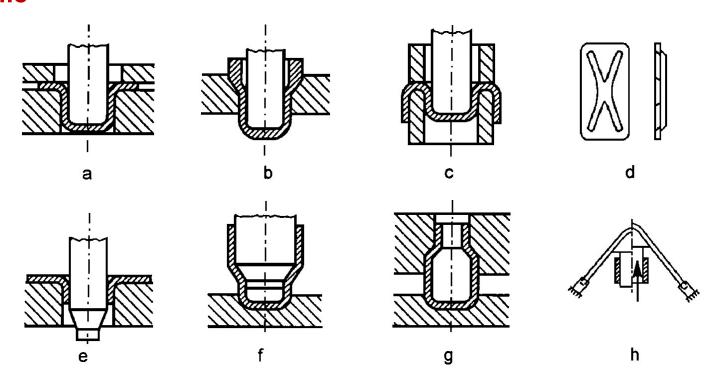

Operácie ohýbania

a – jednoduché ohýbanie do tvaru "U" a "V", b – ohraňovanie, c – rovnanie, d – zakružovanie, e – lemovanie, f – obrubovanie, g – driapkovanie, h – osadzovanie, i – skrucovanie

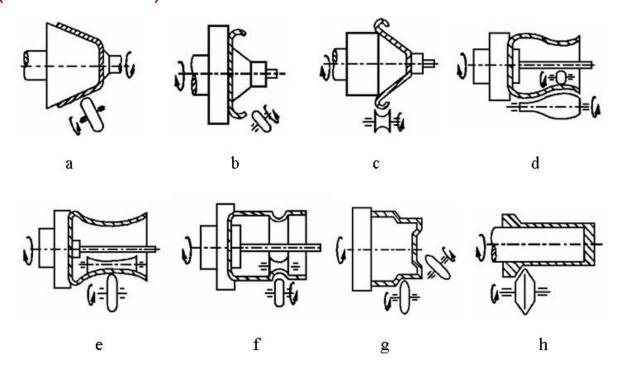
Ťahanie

Operácie ťahania

a – jednoduché ťahanie, b – ťahanie s redukciou hrúbky steny, c – spätné ťahanie, d – žliabkovanie, e – preťahovanie, f – rozširovanie, g – zužovanie, h – naťahovanie

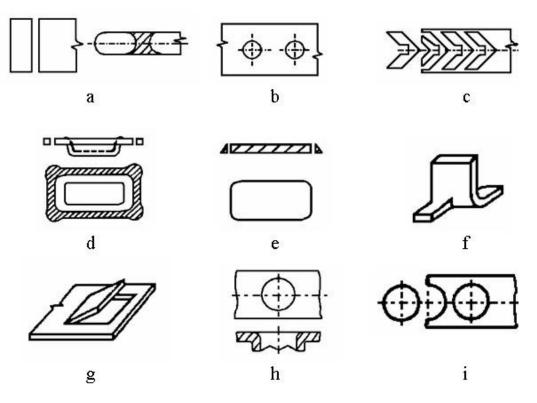
Tlačenie (kovotlačenie)

Operácie kovotlačenia

a – tlačenie tvaru bez redukcie hrúbky steny, b – obrubovanie, c – lemovanie, d – rozširovanie, e – zužovanie, f – žliabkovanie, g – osadzovanie a presadzovanie, h – tlačenie s redukciou hrúbky steny

Strihanie

Operácie strihania

a – jednoduché strihanie, b – dierovanie, c – vystrihovanie, d – ostrihovanie, e – pristrihovanie, f – nastrihovanie, g – prestrihovanie, h – pretrhávanie, i – vysekávanie

Podľa charakteru pretvorenia, tvárniace procesy rozdeľujeme na:

- a) Plošné tvárnenie
- ohýbanie
- ťahanie
- kovotlačenie
- strihanie

b) Objemové tvárnenie

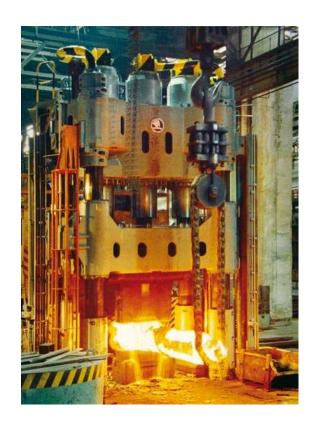
- voľné kovanie
- zápustkové kovanie
- valcovanie

- ubíjanie (nabíjanie)
- pretláčanie
- razenie
- kalibrovanie
- ťahanie (objemové)
- rotačné kovanie
- radiálne lisovanie

Voľné kovanie

Zápustkové kovanie

Zápustové kovanie – zápustka

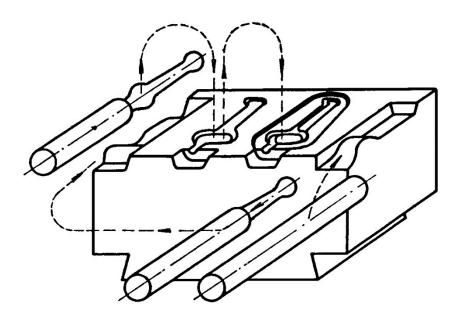

Schéma viacdutinovej spodnej časti zápustky

Valcovanie

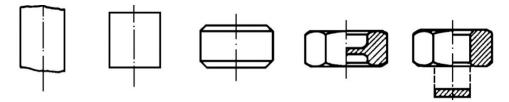

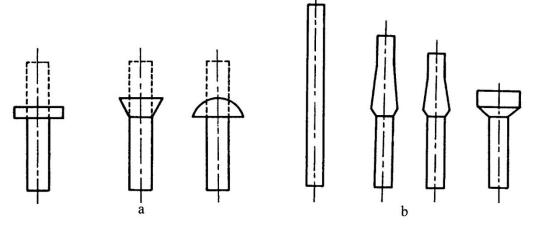

Ubíjanie / nabíjanie

Výroba matice ubíjaním

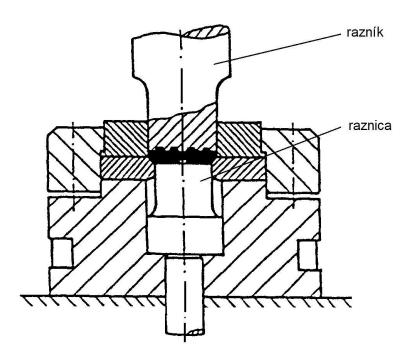
Výroba súčiastok nabíjaním a – nitu na jeden úder, b – skrutky na viac úderov

Pretláčanie

Medzi základné spôsoby pretláčania patrí:

- dopredné pretláčanie
- spätné pretláčanie
- združené (kombinované) pretláčanie
- stranové pretláčanie
- vtláčanie

Razenie

ZÁKLADY VÝROBNYCH TECHNOLÓGIÍ I. Klasifikácia a pretvorenie materiálu

e-mail: jana.sugarova@stuba.sk